

Sympathi i Distriktet. At Amtsrådsbets Bidrag, som er 200,000 Kr., ikke har ubelt Sympathi i Amtet, derom vilde jo de Protester, som det ærede Medlem fra Bogense (Bernitsen) har lagt paa Thingets Bord. Jeg vil altsaa ønske og haabe, at den høitærede Minister dog vil overveie denne Sag lidt nærmere, inden han slaar Banelinien fast, og se, om det ikke var muligt, at man kunde komme de nu protesterende Dele af Odense Amt noget mere imøde, end det hidtil har kunnet se, og selv om det nu ikke maatte lykkes at føre den Tanke, jeg har tilladt mig at fremkomme med om en Sidebane ud til Krogen, igennem, vilde dog de vestlige Sognes Interesser vistnok være meget mere imødekommne, naar ikke den Bue, Banen slaar mod Ost, blev saa extravagant, som det nu synes at være Hensigten at gjøre den. Der har tidligere i de vestlige Sogne været udtaalt, at man kunde søle sig tilfredsstillt selv ved en østlig Bane, naar den ikke kom til at gaa østen om Hjadstrup. Naar kortet kommer til at foreligge, vilde de Herrer se, at man har gjort ganske overordentlig Anstængelse for at komme saa langt mod Ost. Hvis denne Buebane blev ført Vesten om Hjadstrup, vilde Baneanlægget ikke blot blive kortere og billigere, men ogsaa Driften billigere, og jeg har den Tro, at den store Modstand, som de vestlige Sogne nu reise, vilde, hvis man gav Banen en saadan lille Smule Svingning mod Vest, løbe ud i almindelig Tilfredshed. Jeg skal altsaa slutte med, at, saaledes, som Lovforslaget foreligger for os, ønsker jeg dets Fremme, og de Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremkomme med, har jeg kun ønsket opsatte fra den høitærede Ministers Side ikke som Forsøg paa at reise Modstand mod denne Sags Fremme, men som en Hensigt, som jeg haaber, at han ialtsald vil tage under Overveielse, og hvis han tror at kunne tage noget Hensyn til den, haaber jeg, at han ogsaa under Sagens videre Behandling vil gjøre det.

Berg: Jeg er ligesaa heldig stillet ligeoverfor denne Banelov som overfor de øvrige. Jeg behøver ikke at tage Partihensyn, det vilde ogsaa falde mig overordentlig vanskeligt, naar jeg skulde tage Stilling mellem to saa nære politiske Slægtninge som det ærede Medlem for Sønderjød (Højmar) og det ærede Medlem for Bogense (Bernitsen) efter deres Interesser. Det ærede Medlem for Bogense siger: Denne Bane har ikke for mig nogen Interesse. Derimod var Lønen i den ærede første Lalers Foredrag aabenbart den, at for ham eller ialtsald for hans Egn havde den Interesse. Han sagde ikke det første bestemt, saa det tør jeg ikke bestemt sige. Nu er jeg alveles enig i, at det er en heldig Stilling ligeoverfor Jernbanelove, ikke at stemme for eller mod Rigsdagsmænd, naar man stemmer for en Bane, men derimod at overveie Spørgsmaalet efter dets egen

Natur. Jeg vil da her sige, at, skjøndt man altsid kan have endel Indvendinger at gjøre imod alle mulige Lovforslag, har jeg ikke mange at gjøre imod dette. Den væsentligste Indvending, jeg har at gjøre imod det, er, at det er kommet to Maanedet for sent. Var det kommet to Maanedet tidligere, haaber jeg, at det havde sparet Statskassen nogle Millioner. Da vilde Modsetningen mellem denne Lovs Indhold og de øvrige Banelove, vi have haft, være traadt saa langt frem, at mulig dog den meget ærede Indenrigsminister og Thingets Flertal var gysst tilbage fra den raske Fart af de mange Millioner ud af Statskassen til Fordel for Baner, af hvilke ingen havde den Interesse og Betydning for Landet som den Bane, her ligger for. Mig er det umuligt at sige den Statsinteresse, der skulde være ved at lægge en Bane fra Odense til Assens eller fra Skive til Ølby med Morsø til Baggrund eller ved et Kjøb af allerede anlagte Baner paa Mols Halvø. Jeg sener ikke den Statsinteresse, der er tilstede der fremfor den Statsinteresse, som er for at anlægge en Bane over Stetten mellem Odense og Bogense. Jeg gad vide, om nogen af dem, som havde saa overordentlig travlt med at faae Pengene givne ud af Statskassen til disse Formaal, er istand til at oplyse Thinget om, at der er saadanne betydelige Statsinteresser indvundne ved disse 3 Jernbanelove, som vi nylig have gjort færdig, der ikke i samme Grad indvindes her. Havde man nu haft dette Forslag foreliggende for, kunde man jo have peget paa det og sagt: Se, saaledes skulle Folk bare sig ab, at de overveie Spørgsmaalet i deres Hjemegn og ikke søle paa, jeg tør ikke sige et galopperende Folkething, men jeg mener et Folkething, som fører private Jernbanelovforslag igennem, det ene rasere end det andet. Den silbige Fremkomst er altsaa den væsentligste Indvending, jeg har mod denne Banelov. Forøvrigt er det et meget mærkeligt Lovforslag. Jeg erindrer ikke, at vi nogeninde have haft et Regjeringsforslag af en lignende Natur liggende for os. I Almindelighed ere Forslagene jo gaaede ud paa, at Statskassen skulde yde end-ogaa væsentlige Offre; nu kommer Regjeringen og foreslaar, at Landets Banenæt maa blive udvidet med ca. 5 Mil saa godt som uden en Dros Offer for Statskassen. Det er ganske vist noget Mærkeligt. Den ærede sidste Laler yttrede forleden, at man skulde være besteden i sine Fordringer, man skulde overhovedet begrænde sig. Jeg tror, det var i Anledning af Ønsket om at faae Udgangspunktet for Assensbanen lidt nærmere ved Odense, at man skulde begrænde sig. Denne Formaning har haaret Frugt i Tyn; man har virkelig begrændset sig her, og det undrede mig derfor at høre, at den ærede sidste Laler tog en noget balancerende Stilling dels for og dels imod dette Forslag. Jeg hørte paa hans Foredrag, som om der gik et: „Jeg vil, jeg vil ikke,“